

Lo curat e lo menaire d'autobús.

Al vilatge i aguèt dos mòrts còp e còp, lo curat e lo menaire d'autobús.

Lo curat èra un brave òme qu'aviá passat tota sa vida al servici del Bon Dieu e de sos parroquians. Ara qu'èra vièlh repapiava un pauc, mas tot lo mond l'aimavan plan.

Lo menaire d'autobús èra tanben un brave òme, mas èra un ibronha de primièra. Cada vèspre èra bandat, e qualques còps tre lo mitan de l'après-dinnada. Malgrat aquò es el que menava los dròlles al terren d'espòrt, lo mond al Pas de la Casa, e los vièlhs a Lorda.

Aviá pas jamai trucat, èra un miracle !

Enfin totes dos moriguèron e se trapèron ensems davant Jèsus e Sant-Pèire.

Lo conductor de carri se presentèt en primièr e sant-Pèire lo faguèt dirèctament dintrar al Paradís. Lo curat seguèt, mas Sant-Pèire embarrassat demandèt a Jèsus :

- Sénher, de qué fasèm, l'envejам un pauc al Purgatòri ?

En ausissent aquò, lo sang del curat faguèt pas qu'un torn. Se levèt e diguèt a Jèsus :

- Mon Dieu, de qu'es aquel trabalh ? Leu que vos ai servit fidelament tota ma vida, me fasètz de contes, e aquel ibronha de conductor de carri, qu'èra bandat del matin al ser e de ser al matin, lo fasètz dirèctament dintrar al Paradís ?

Jèsus se sarrèt e i diguèt :

- Te vau explicar : Tu, dempuèi mai de quaranta ans que dises la messa, as pas jamai remarcat çò que fasián los parroquians ? E ben te vau dire : dormissián ! Qualques còps n'ai vist que roncavan al fons de la glèisa ! Alara que lo menaire d'autobús cada ser, lo mond que carrejava, pregavan tot lo long del camin.

La négociation.

Lo director de las cavas de Ròcafòrt es anat a Roma veire lo Papa.

Aprèp aver esperat un brave moment dins un canton, un garda soïsse lo fa dintrar.

Lo director s'inclina davant lo Sant-Òme e i fa un poton sus la man.

- Monsenhor, i ditz, voliái vos demandar quicòm. Dins la pregària a nòstre Sénher, aquò seriá possible de cambiar un mot ? En plaça de dire « donatz nos cada jorn nòstre pan quotidian » se porí dire « donatz nos cada jorn nòstre Ròcafòrt quotidian » ?

- Aquò es pas possible, i respondèt sul còp lo Papa.

- Mas, i ditz lo director, per aquò vos balhi per las bonas òbras del Vatican un milion d'euros.

- A ! s'estonèt lo Sant-Òme en levant lo cap.

Sonèt son secretari.

- Batiston, ven aquí ! Quora s'acaba lo contrat amb los fornièrs ?

Cal causir.

Marcelon se vòl maridar. Va trapar lo futur bèlpaire.

- Monsur, i ditz, vòli vos demandar la man de vòstra filha.

- A ! respondèt lo bèlpaire susprès, e avètz vist la femna ?

- Òc ! Faguèt Marcelon, mas prefèri vòstra filha.

Quicòm d'abstrait.

Lo mèstre d'escòla explica als dròlles çò qu'es quicòm d'abstrait.

- Quicòm d'abstrait es una causa qu'exista mas que se pòt pas tocar. Donatz-me un exemple, demanda lo mèstre. Pierron a tu !

Pierron se leva e respond :

- Un bocin de fèrre rogit al fuòc !